

10. Festen på slottet

Det måste vara ett misstag tänker jag. Varför i hela världen skulle jag vara bjuden till en fest på Stockholms slott. Men det står svart på vitt i inbjudningskortet:

”Härmed har vi äran att inbjuda dig till den årliga kungliga utdelningen av förtjänstmedaljer. Dessa förtjänstmedaljer tilldelas framstående personer inom kultur, föreningsliv, jordbruk, industri och övrigt näringsliv. Klädsel, högtidsdräkt. OSA till hovets informationstjänst via E-post, vanlig post eller telefon”.

Jag får ringa och prata med dem tänker jag. De måste ha skickat det fel, kanske skulle det vara till någon annan med samma vackra namn som jag har.

Efter att stått i telefonkö i tio minuter kommer jag fram till en tjänsteman som låter precis som Karl Bildt, men det är inte han, han säger att han heter Jönsson. Jag förklarar mitt ärende. Ett ögonblick säger Jönsson och så blir det tyst i luren. Efter tre minuter kommer han tillbaka och säger.

- Jodå det är nog så rätt. Vi hade för avsikt att en högre befattningshavare i SPF Seniorerna skulle bjudas in. Men de vill hellre att någon ur den stora skaran av idéellt arbetande, på så kallad gräsrotsnivå, i stället skulle få äran att delta, Genom lottdragning har de utsett dig. Jag trodde att de meddelat att de valt dig men uppenbarligen har de inte gjort så. Men vad säger du skall jag skriva att du tackar ja?
- Va jo ja jaaa det är klart att jag tackar ja.
- Då skall du bara infinna dig här på slottet fredagen den fjortonde november klockan sju, glöm inte att det skall vara frack, ja välkommen då.

Jag har aldrig i hela mitt liv sett så många frackklädda män och så många långa fantasifulla klänningar på en gång. Jag blir anvisad en plats vid ett bord tillsammans med en bonde från Skara som levererat prickfri mjölk i 25 år, en flintskallig direktör för en mekanisk industri i Sundsvall och en extremt mager dam i illröd lång klänning, som driver en rikstäckande kedja av hälsokliniker. När vi hade suttit en stund och pratat hörs en trumpet spela en ljudlig signal och alla reser sig. Drottning Silvia och hans majestäts konungen träder in i salen, vänligt nickande lite både till höger och vänster, när de går och sätter sig vid honnörbordet. Sedan serveras en mycket välsmakande tre-rätters middag, med gott vin till. När vi ätit färdigt serveras lite mer vin till alla och vi skålar allihop med majestäten

Sedan går kungen upp på en liten plåtå för att börja dela ut medaljer och kan man tänka. Det första namn som ropas upp är mitt.

Med skakiga knän går jag fram. En härold presenterar mig och tecknar åt mig att jag också skall kliva upp på plåtån. Jag gör så och hälsar på konungen som sträcker fram sin hand emot mig.

I samma stund hör jag skarpa ringsignaler. Jäklar tänker jag nu har jag glömt stänga av mobilen.

Men det var inte mobilen., det är min väckarklocka som ringer.

Klockan är noll sju nollnoll, det är kolsvart ute och jag kan höra hur det snöblandade regnet piskar mot mitt sängkammarfönster.